

בש"פ 2333/24 - נעים חרדאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2333/24

לפני: כבוד השופט י' כשר

העורר: נעים חרדאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה (השופט נ' סילצן) מיום 18.3.2024 ב-מ"ת 34809-11-23

תאריך הישיבה: כ"ג באדר ב התשפ"ד (3.4.2024)

בשם העורר: עו"ד יונס פאיז
בשם המשיבה: עו"ד איתי שהם

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה (השופט נ' סילצן), מיום 18.3.2024, ב-מ"ת 34809-11-23.

2. ביום 16.11.2023 הוגש כתב אישום נגד העורר ונגד אחיו (להלן: האח), וכן בקשה למעצר עד לתום ההליכים. כתב האישום מייחס לעורר עבירה של נשיאה והובלה של נשק, לפי סעיף 144(ב) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), וכן עבירה של שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 ו-29 לחוק.

בקיצור האומר, מעובדות כתב האישום עולה כי אחיו של העורר (הנאשם 1; להלן: האח) עסק בייצור מטעני חבלה. ביום 29.10.2023 נפצע האח מפיצוץ של אחד ממטעני החבלה. לבקשת האח, העורר ואדם אחר הרחיקו את

עמוד 1

המטענים מבית העסק והשליכו חלק מהם לפח הסמוך.

3. בדיון שנערך, ביום 21.11.2023, בבקשה למעצר עד לתום ההליכים, הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר של מסוכנות; ובית המשפט קמא שלח את העורר לקבלת תסקיר שירות מבחן לבחינת התאמתו למעצר באיזוק אלקטרוני או חלופת מעצר.

ביום 10.12.2023 התקבל תסקיר מעצר בעניינו של העורר. בתסקיר, העריך שירות המבחן כי "קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, אשר עשוי לעלות במצבים בהם יחוש [העורר] מחויבות משפחתית"; אולם המליץ על שחרור למעצר בית מחוץ לפוריידיס (מגורם מגורי העורר), בבית אחותו בעוספיה, תחת פיקוחם של המפקחים שהוצעו.

4. ביום 18.12.2023 התקבלה החלטה בעניין הבקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים, בגדרה הוחלט על העברת העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני, בביתה של אחותו בעוספיה. מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני נקבע בהינתן הצורך בהרחקת העורר מהשפעת משפחתו, כעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינו.

העורר לא הגיש ערר על החלטת בית המשפט המחוזי, ולמעשה ההחלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני ניתנה על רקע הסכמתו המפורשת לתוצאה זו בדיוק.

5. ביום 12.3.2024 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר, בגדרה עתר לשחרורו למעצר בית בבית המשפחה בפורידיס; ולחלופין להעתקת הפיקוח באיזוק אלקטרוני לבית המשפחה אשר מצוי בצמוד לפנצ'רייה השייכת לעורר, תוך מתן אפשרות לעורר לעבוד בבית העסק. בבקשה נטען כי חלקו של העורר בהשתלשלות האירועים המתוארת בכתב האישום הינו מינורי; וכי נכון לעת הגשת הבקשה טרם החל להתנהל המשפט נגדו בתיק העיקרי. כמו כן, וזו עיקר הבקשה - העורר טוען כי מאז מעצרו, עסק הפנצ'רייה השייך לו (מצוי בקומה הראשונה של בית המשפט בפורידיס), קרוב לקריסה כלכלית.

6. ביום 18.3.2024 נערך דיון בבקשת העורר לעיון חוזר, ובסופו ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי (השופט נ' סילמן) הדוחה את הבקשה; בזה הנימוק:

"המרת המעצר למעצר באיזוק נעשתה ביום 18/12/23. מאז הזמן שחלף אינו מצדיק עיון חוזר, בוודאי באספקלריה שעסקינן בתיק נשק. זאת ועוד האירוע כולו מתרחש על רקע תחושת מחויבות משפחתית. המבקש עותר לאפשר לו לגור בחיק המשפחה, ובכך למעשה מבקש הוא לחדש את גורם הקהיית הסיכון אשר שימש בין היתר להמרת מעצרו. אזכיר, כי גם שירות המבחן מצא שהסיכון נעוץ במחויבות משפחתית, וההמלצה ביחס למבקש כללה מפורשות דרישת הרחקה. בהינתן רף האישום, בהינתן העובדה כי טרם הסתיימו ההליכים המקדמיים בתיק העיקרי, משמדובר בתיק נשק הכולל הכנת מטענים, איני סבור כי קמה עילה לעיין מחדש. לא ניתן לשקול עבודה למי המצוי במעצר באיזוק (בש"פ 77/17) וממילא, גם משיחלוף זמן המאפשר עיון מחדש, הקלות ראוי להן שתעשנה בצורה מדורגת (בש"פ 977/20) באופן שניתן יהיה לבחון האמון והתנהגות המבקש, מעת לעת. לעת הזו הבקשה מוקדמת והיא נדחית".

7. מכאן הערר שלפניי. בערר שב העורר על טענותיו בפני בית המשפט קמא, אשר לעמדתו מצדיקות עיון חוזר בהחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

בדיון שנערך בפניי, טען ב"כ המשיבה כיטיעוני העורר נועדו למעשה לכפור בעילת המסוכנות ובקיומן של ראיות לכאורה, בעוד העורר נתן הסכמתו לכך בפני בית המשפט קמא. בנוסף, נטען כי לא מתקיימים התנאים לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - המעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ועל כן אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.

8. לאחר שעיינתי בהודעת הערר, על נספחיה, ונתתי דעתי לטיעוני הצדדים בדיון שנערך בפניי - הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

סעיף 52(א) לחוק המעצרים קובע כי ניתן לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר מקום שבו "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

בנסיבות העניין, סבורני כי לא מתקיימים הטעמים הנזכרים בסעיף 52(א) לחוק המעצרים:

מאז מתן ההחלטה על העברת העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני, חלפו כשלושה חודשים. בנסיבות העניין אינני סבור כי ניתן לראות בכך "זמן ניכר", כלשון סעיף 52(א), אשר מצדיק כשלעצמו עיון חוזר בהחלטה.

כמו כן, הבעיות בניהול בית העסק של העורר מאז מעצרו, כנטען על ידי העורר, אינן בעיות שהיו בלתי צפויות במועד שליחתו למעצר בפיקוח אלקטרוני - ואף על פי כן בחר העורר להסכים למעצרו זה. אשר על כן, קיים קושי לראות בכך כשינוי נסיבות המצדיק עיון מחדש בהחלטת המעצר.

לכך יש להוסיף את הערכת שירות המבחן, שלפיה קרבת העורר למשפחתו עשויה להגביר את הסיכון הנשקף ממנו - בעוד העורר מבקש לחזור לבית משפחתו ולעבוד בבית העסק המצוי בקומה הראשונה של הבית.

על יסוד האמור, סבורני כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא שלא להיעתר, בעת הזו, לבקשה לעיון חוזר.

9. עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, נסיבות עבירת הנשק כפי שמופיעות בכתב האישום וכן נסיבותיו האישיות של העורר תצדקנה דיון בבקשה לעיון חוזר, בחלוף פרק זמן נוסף (אמירה ברוח זו אף מצוייה בהחלטתו של בית המשפט קמא). זאת, מבלי שאביע דעה באשר לאופן שבו בית המשפט קמא יחליט כאשר תוגש לו בקשה נוספת לעיון חוזר, בבוא העת.

10. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד באדר ב' התשפ"ד (3.4.2024).

שׁוֹפֵט
